

at hovedorganisationerne når frem til en snarlig klarlæggelse af den økonomiske rækkevidde af de forestående overenskomstfornyelser. Regeringen vil på sin side fremskynde forhandlingerne med tjenestemandorganisationerne, så der opnås samtidighed med forhandlingerne på det private arbejdsmarked, og det vil være regeringens linje at vise særlig stærk tilbageholdenhed over for de højere lønninger.

Som led i den socialt afbalancerede indkomspolitik, vi har indbudt organisationerne til at medvirke i, er regeringen rede til at fremsætte lovforslag om udbyttebegrænsning og om skærpet lovgivning om beskatning af kapitalgevinster, ligesom man pr. 1. marts 1971 vil søge prisstoppet afløst af en lovgivning på noget længere sigt om priser og avancer, der kan tjene det formål at hindre, at prisstabiliteten i overenskomstperioden brydes af avance- eller lønglidning.

Regeringen har fremlagt et konstruktivt oplæg til saglige forhandlinger såvel med organisationerne som med folketingets partier. Vi stiller ikke noget ultimatum, men indbyder til forhandlinger. Men det er nødvendigt at understrege, at udviklingen på betalingsbalancen stiller os alle over for det ultimatum, at effektive foranstaltninger er en nødvendighed. Der kan forhandles om den nærmere udformning af disse foranstaltninger. Regeringen har ønsket at inddrage arbejdsmarkedets og erhvervslivets organisationer i disse forhandlinger for at opnå en løsning med størst mulig tilslutning hos alle befolkningslag. Vi indbyder på tilsvarende måde alle partier i folketinget til samarbejde om den del af opgaven, der kræver lovgivningsmagts medvirken. Men vi er nødt til at stille det krav, at samarbejdet må udmunde i løsninger, som har den fornødne effektivitet, således at de både virker hurtigt nok og længe nok.

Den folketingssamling, vi nu går ind til, kan i mange henseender blive af afgørende betydning for landets udvikling. Regeringen er klar over, at vi indbyder folketinget og organisationerne til at medvirke til løsningen af store og vanskelige opgaver. Vi gør det i bevidstheden om, at det kan få uoprettelige konsekvenser, hvis vi ikke har kræfter og vilje til i fællesskab at finde en løsning, som er bærekraftig på kortere såvel som på længere sigt.

Den hastige udvikling, der kendetegner de år, vi nu gennemlever, er ikke præget af harmoni. De tekniske muligheder går frem med stormskridt og forvandler visse sider af vor tilværelse i hurtigt tempo. Men andre sider af samfundslivet er langt mere trægt bevægelige. Det gælder de fleste af vore institutioner, herunder også organisationerne og det politiske liv. Dette fører til problemer, som ikke mindst de unge vender sig kritisk imod, og som de mener kan overvindes ved hurtige og gennemgribende ændringer i samfundet.

Det er ikke svært at forstå den utålmodighed, mange unge giver udtryk for, når det gælder om at få ændret forhold i samfundet, som forringer menneskers muligheder for trivsel og sundhed. Ændringer er nødvendige, men det er lige så nødvendigt, at det sker inden for folkestyrets rammer. Også efter regeringens opfattelse er det påkrævet, at vaneforestillinger og standpunkter, der måske ikke længere har samme værdi som tidligere, tages op til over-